

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Qvarta Consideratio. De ordinando statu, si forte sit inordinatus. Revocanti
hominem Deo ab errore viæ suæ non obsequi, pejus est, quam primò
vocantem ne erraret, non sequi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Gal. 2.

rem te constituere, cum qua destruxisti rursum aedificas? Sic aperte Apollolus, qua de re supra fusissimè, & modò etiam faris, si quod idem urget expendas. *Miror quod sic tam citò transferrimi ab eo qui vos vocavit in gratiam Christi.*

Ibid. 1.

Nonne idem Deus & idem Dominus post electum & acceptatum statum atque in ipsa electione & acceptatione status? Nonne idem debitum servitutis tuæ, ut ne administres illum tuum statum nisi propter ipsum, sicut ne statum eligas nisi per ipsum? Nonne una & eadem ipsius voluntas est, ut ab eo pendeas, illique uni vivas sive in inchoando sive in producendo aut perficiendo quodlibet munere? An una pars vitæ & muneris illius est & non alia? Num locus aliquis ubi non sit præ-

lens: aut tempus aliquod ubi non sit Deus & Dominus tuus? Cur ergo tu alius, cur tu à te in alium translatus, aut potius cur à Deo in te ipsum male immutatus & perversus? Responde si vales, aut si non vales, cave sic interrogetis, & vide ministerium quod accepisti in Domino ut illud impleas, nihil aliud in eo spectando quam quod ipse spectavit. Quidquid proponat mundus, quidquid suggerat concupiscentia, semper illud Propheta vigeat & prævaleat, qui postquam dixit: *Inimici hominis domestici ejus. Ego autem, inquit, ad Dominum afficiam, exspectabo Deum Salvatorem meum.* Tota de his est hebdomada 5. post Epiph. in 1. parte: ubi & vide quarto Januarii. Et in 3. parte, Feria 6. hebdomadæ nonæ. Necnon suprâ Die 2. 4. Februarii.

Coloss. 4.

Mich. 7.

CONSIDERATIO QUARTA. DE ORDINANDO STATU, SI FORTE sit inordinatus.

Scrutemur vias nostras, & quæramus & revertamur ad Dominum. Thren. 3.

VERITAS PRACTICA.

Revocanti hominem Deo ab errore viæ suæ, non obsequi pejus est, quam primò vocantem ne erraret, non sequi.

Ratio est, quia quod majori Dei bonitati opponitur, illud censendum est pejus.

Sed major est bonitas Dei, revocare errantem quam primò vocare n. erret.

Ergo tunc pejus est non illi obsequi.

I. PUNCTUM.

Inordinatum statum hic dicimus, qui contra vel præter ordinem & dispositionem Dei est susceptus, uno ex his tribus modis. Primus cum nullo modo consultus est Deus, sed humano tantum consilio de re deliberatū est, unde acciderit alium forte statum fuisse electum quem noluisse Deus: *Quæ nolui, elegerunt.* Secundus, cum in suscipiendo statu aliqua injustitia intervenit, ut sunt contractus dolosi, simoniæ, fraudes, circumventiones, fallaciæ circa ætatem, capacitatem & similia de quibus dicitur: *Non est veritas non est*

If. 66.

miseriçordia, & non est scientia Dei in terra. Maledictum & mendacium & homicidium & furtum & adulterium inundaverunt, & sanguis sanguinem tetigit, propter hoc lugebit terra. Tertius, cum sola vel ambitione, vel terrenæ commoditatis respectu, aut sensualis delectationis motu res tota transacta est, concupierunt concupiscentiam. Sicut enim terrena & humana vacatio bono & laudabili fine suscepta, laudem meretur & merito salutis æternæ deseruit, sic etiam Ecclesiastica licet & spiritalis, si vitiosa & culpabili intentione assumatur, inordinata est. Sic expressè S. Augustinus, suis quò referuntur ea quæ facimus, id est, propter quem facimus quidquid facimus, si non solam inculpabilem sed etiam laudabilem fuerit, tunc etiam facta nostra, laude aliqua digna sunt: sin illi merito culpa. ar. quem spectamus & intuemur cum in aliquo versamur officio, id quoque officium nemo improbandum vituperandumque dubitaverit. Quomodò verò status sic inordinatus ordinari potest, dicitur aptius tertio puncto, postquam animus ad debitum ordinem revocandum exarserit consideratione veritatis propostæ. Sic igitur habe & diligenter

Osu. 4.

Ps. 105.

L. 2. de

Morib.

Mannich.

genter expende, *Quod revocanti hominem Deo ab errore via sua, si ve ab inordinato statu, pejus est non obsequi quam primò vocantem, ne aliquo ex tribus dictis modis erraret, non sequi.*

Ratio est evidens, quia quod majori Dei bonitati opponitur, illud censendum est pejus. Cum enim malum sit oppositio, quæ dicitur privativa, boni; certè quo bonum illud est melius, eò pejus est etiam ejus privatio. Et licet omne peccatum opponatur bonitati divinæ, atque ex ea parte sit grave malum, quia tamen bonitas illa major ac major apparet in nonnullis casibus, tunc humana malitia, quæ illi resistit, eo pejus censenda est quo bonitas major. Sic peccata in Spiritum sanctum, id est, in divinam bonitatem idcirco graviora dicuntur aliis & eorum remissio longè difficilior. *An oculus tuus nequam est quia ego bonus sum? DVRA cervicis & incurvatis cordibus & auribus vos semper spiritui sancto resistitis! NON habebit remissionem in aeternum, sed reus erit aeterni delicti.*

Matt. 10. *Ad. 7.* *Marci 3.*

II. PUNCTUM.

Sed major est bonitas Dei, revocare errantem quam primò vocare, ne erret.

Certè magna est bonitas primò vocare, prævenire, mentes excitare, *Si quis est parvulus, veniat ad me. BONITATEM fecisti cum servo tuo.* Sed longè major apparet illa bonitas quando jam semel aut pluries contempta fuit, quando jam vocanti est illi opposita via, quando jam status præelectus, quando jam statuta vitæ degendæ ratio: quando jam notum fecit nobis Sacramentum voluntatis suæ, ut vocat Apostolus, & nos nulla ejus ratione habita, facientes voluntatem carnis & cogitationem, nos tamen requirit, & revocat, *Redite ad cor, convertimini filii reverentes, dicit Dominus, quia ego vir vestrorum Ah tunc certè, divitiæ sunt & thesauri bonitatis*

Sap. 12. *O quam bonus & suavis est Dominus spiritus tuus, ideoque eos, qui exerrant corripis, & de quibus peccant, admones, ut relicta malitia credant in te Domine! Videlicet hanc potissimum à Sapiente poni notam bonitatis divinæ, quod errantes requirit & corripit: sic agnoscebat sanctus Augustinus: Tu Domine licet in cunctis operibus tuis sis mirabilis, mirabilior tamen es in operibus pietatis. Si peniteo, parca: si revertor, suscipis: diu differo, prestolaris: revocare erran-*

tem: in vitas reuignantem, expectas torpentem, amplexaris redeuntem. Hoc est certè mirum! Vel tam bonum esse patrem erga tam malos filios: vel tam malos esse filios, erga tam bonum patrem.

III. PUNCTUM.

Sic igitur revocanti hominem Deo, ab errore via sua, non obsequi pejus est, quam primò vocantem, ne erraret, non sequi. Quia major est bonitas Dei sic revocare hominem: & major est malitia hominis sic majori Dei bonitati resistere. Quod utrumque Jeremias luculentè describit; *Tu autem fornicata es cum amatoribus multis, tamen revertere ad me, dicit Dominus, & suscipiam te. Ergo saltem amodò voca me: pater meus, aux virginitatis mee tu es. Nāquid vidisti quæ fecit mater Israel? abijt sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. Et dixi: cum fecisses hæc omnia, ad me revertere, & non est reversa. Quasi diceret, in hoc apparet maximè ejus malitia, quod non reversa sit, sicut apparebat mea bonitas cum illam revocarem.*

Sic paucis sanctus Anselmus contra induratos, quos ipso dæmone peiores esse sic ostendit à bonitate divina cui resistunt: *Diabolus persistit in malitia, Deo reprobando; ego v. rō Deo revocante. Ille obduratur ad punientem, ego ad blandientem. Et si uterque contra Deum, ille contra non requirentem se, ego contra morientem pro me. Ecce cujus imaginem horret am, aspicio in me horribiliorem.* Potestne aliquid pejus & deterius cogitari? potestne verò aliquid melius & opportunius representari ad ordinandum statum si fortè sit inordinatus, quam hæc mali extremitas, quæ vel incurrenda est, vel ordinandus status cum gratia quæ se offert in hunc finem?

Legenda essent quæ fusiùs habentur in libris de ordine de hac materia, sic verò paucis triplex inordinatio de qua primo puncto dictum est, ordinari potest. Primò si in eligendo statu Deum omnino non consulisti, agnosce culpam, agnosce supremum ejus dominium, cui hoc erat deferendum ut temerari momenti non aggredereis sine ejus consilio & nutu. Subjice te illi in hoc ipso tuo statu. Et quidem si deponi potest, ostende te ad id paratum si nonis Deum ita velle: aut si

Kkk 3 deponi

deponi non potest, deponere saltem illam libertatem qua es abusus, ut inconsulto Deo illum eligeres & exerceris. Non ita deinceps, non ita ut voluisti, sed pure & nudè ut vult Deus cujus voluntas agnoscitur, & colitur in illa necessitate seu impossibilitate mutandi status. Quod enim aliter fieri non potest, ad Deum referri debet; & dum ex necessitate fiet virtus, fiet ejus voluntas, & jam ordinatus erit status quando sic eum ex ejus voluntate nec aliter exercebit. Sic aptè sanctus Bernardus cuidam inordinato suadet ut dicat, *malè quidem egi sed factum est, & jam non potest non fieri; quis scit si hoc mihi Deus expedire prouiderit, & de malo meo ipse qui est bonus, bonum mihi operari voluerit. Malum ergo puniat quod ego feci, bonum autem maneat quod ipse providit. Nostri quippe inordinatis seu voluntatibus seu actionibus novit bonitas Dei uti, semper quidem rectè in sui ordinis pulchritudinem; sapè etiam piè in nostram utilitatem.*

Ep. 87.

Secundò, si quo contra iustitiam pecca-

tum est, reparetur quo efficaciore fieri potest modo, apud Deum & homines. *Nihil agas in operibus iniustitia. ATTENDITE ab omni iniquo.* *Eccl. 10. & 17.*

Tertiò denique corrigantur pravæ illæ intentiones ex concupiscentiis ortæ, & reipsa assumantur rectæ & puræ, sicut supra dictum est secundum Dei voluntatem, ut quod intendit Deus ita planè fiat. *Dissolve colligationes impietatis, solve fasciculos deprimentes. COGITAVI vias meas & converti pedes meos in testimonia tua. Sic cogita, sic statue, sic converte pravos affectus tuos, & statum ordinasti. O facilitatem divinæ bonitatis, & pervicaciam humanæ mentis, si tantæ bonitati se rursus opponit! Ecce ego quia vocasti me. Ecce ego quia vocasti me. Vide in fine 3. partis, de Renovatione: de qua est & illa Veritas in i. parte, die 7. Januarii.* *1. Reg. 3.*

Non aliud sed aliter.

CONSIDERATIO QUINTA. IN PONTIFICIS AUGURATIONE seu Consecratione.

Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret. Hebr. 5.

VERITAS PRACTICA.

Dum consecratur Pontifex sic affectus esse debet, ut omnes affectus habeat consecratos.

Ratio hac est inter alias, quia sic affectus & dispositus esse debet Pontifex dum consecratur, ut tunc puram & rectam intentionem habeat. Sed nisi omnes affectus suos habeat consecratos, tunc actu puram & rectam intentionem non haberet.

Ergo sic affectus esse debet dum consecratur, ut omnes affectus habeat consecratos & puros, sicut ipsam intentionem. Quod certè rarum est nisi diligenter advertatur.

I. PUNCTUM.

Iosue 3.

Hodie incipiam exaltare te, coram omni Israël. Sic deus Pontifici consecrando,

quod olim Josue. Nam quantacunque nobilitate, scientia, vel autoritate, vel cæteris animi, fortunæve donis sit commendatus Pontifex, nulla re tamen ita exaltatur atque Pontificia dignitate, qui est supremus Ecclesiasticæ Hierarchiæ gradus. Et hæc quidem exaltatio tanta est, ut Pontifici non sit parum timendum & cavendum ne hinc animo nimis exaltetur, & ne fortè exulset in superbiis suis illa exultatione, quæ à sancto Jacobo maligna dicitur.

Quam obrem audiat Sapientem; *Ne in die honoris tui extollaris:* audiat Apostolum, *Christus non clarificavit semetipsum ut fieret Pontifex: audiat Veritatem sibi propositam: Dum consecratur Pontifex sic affectus esse debet, ut omnes suos affectus habeat consecratos. Audiat denique & expendat rationem, quæ inter plures alias modò offertur. Quia dum consecratur, tunc quantum fieri poterit cum gratia puram & rectam debet habere intentionem, quam* *1ac. 4. Ecclesi. 11.*